

Alvorens in te gaan op het rapport van de rekenkamer, wil onze fractie eerst iets anders kwijt over het onderwerp Gemeenschapshuizen. En wel over de manier waarop de gemeente omgaat met de problemen van het gemeenschapshuis De Haammaeker te Neer. We willen niet de hele geschiedenis oprakelen, maar wel eraan herinneren dat in januari als zoveelste belofte aan het bestuur van de Haammaeker is toegezegd, dat in mei actie zou worden ondernomen m.b.t. hun problemen. Uiteraard heeft de formatie van de nieuwe coalitie langere tijd in beslag genomen dan wellicht voorzien was. Inmiddels is het juni en het kan niet zo zijn dat de Haammaeker nu weer zou moeten wachten tot de discussie over een nieuw beleid tot afronding is gekomen. Dat lijkt trouwens helemaal niet nodig. In het coalitieakkoord wordt uitdrukkelijk gewag gemaakt van maatwerk m.b.t. het beleid voor gemeenschapshuizen. En ook dat daarvoor reserves aangeboord moeten kunnen worden, indien nodig. Niets belet de wethouder dus om onmiddellijk contact op te nemen met het bestuur van de Haammaeker om tot zaken te komen. We roepen de wethouder daartoe op.

En nu het rapport van de Rekenkamer.

We hebben als commissie vorig jaar al uitgebreid de mogelijkheid gehad over dit rapport in conceptvorm te spreken. Het lijkt een doublure daar nu weer uitgebreid op in te gaan. Dat willen we ook niet doen. Wel lijkt het ons zinnig om enkele relevante onderdelen nog eens te plaatsen in het kader van een op te stellen nieuw beleidskader, zoals door het coalitieakkoord voorzien. Daartoe een drietal bevindingen en vervolgens een aantal mogelijke suggesties voor een beleidskader.

De eerste bevinding: het verschil tussen kleine en grote kernen m.b.t. gemeenschapshuizen. Hoe kleiner het gemeenschapshuis, hoe beter het functioneert. De opbrengsten van kleine gemeenschapshuizen zijn relatief hoger, de subsidies geringer, de vrijwilligers talrijker, de participatie van verenigingen veel beter. M.a.w: hoe kleiner, hoe zelfstandiger.

Tweede bevinding: kernoverschrijdende functies van gemeenschapshuizen hebben nog te weinig draagvlak onder de bevolking. Hierdoor zijn er te weinig bijdragen aan de kosten voor deze functies. Te denken valt aan theater, evenementen, grotere toneelvoorstellingen, film.

Derde bevinding: toekomst van de gemeenschapshuizen in een kern hangt af van het aanwezige sociaal en verbindend kapitaal. Bedoeld wordt door de rekenkamer, dat zonder voldoende vrijwilligers die de voorziening dragen en zonder voldoende samenwerking tussen de partijen ter plaatse, er geen plaats is voor een gemeenschapshuis.

Uit deze bevindingen zijn o.i. een aantal bouwstenen te distilleren voor een toekomstig beleidskader:

- gestreefd zal moeten worden naar een aantal verbeterprogramma's op basis van een aantal doelstellingen:
- streven naar participatie in de gemeenschapshuizen van zo mogelijk alle verenigingen ter plaatse.
- streven naar een groter aantal vrijwilligers dat de schouders onder de voorziening willen zetten.
- streven naar meer marktconforme prijzen voor verhuur van ruimtes en consumpties.
- streven naar samenwerking in de zin van gezamenlijke evenementen
- streven naar regeling voor eigendom en onderhoud van het gebouw.

Al deze strevingen moeten en kunnen hard gemaakt worden met kwantitatieve targets en de gemeenschapshuizen kunnen erop afgerekend worden, zonodig.

Het subsidiesysteem (indien nodig en van toepassing) zal dus gebaseerd moeten zijn op het realiseren van bovengenoemde verbeterpunten .

Ten slotte: het gehele beleid dient in samenspraak met de gemeenschapshuizen zelf tot stand te komen. We wijzen erop dat het veld zich op dit moment poogt te organiseren in een gestructureerd overleg, het zogenaamde OOG (onderling overleg gemeenschapshuizen). Dit OOG werpt zich graag op als permanente gesprekspartner voor de gemeente. Kans voor open doel om de participatiegedachte op dit vlak te realiseren.